

A person wearing a light blue robe is gently holding a white lamb. The scene is set in a misty, mountainous landscape with green hills and a soft, hazy atmosphere. The person's hands are visible, supporting the lamb. The overall mood is peaceful and tender.

Ειρήνη

Μέσω της
Βασιλείας
του Χριστού

Ειρήνη μέσω της Βασιλείας του Χριστού

*Τότε η κυριαρχία, η δύναμη και η μεγαλοσύνη όλων των βασιλείων κάτω από τον ουρανό θα δοθούν στον άγιο λαό του Υψίστου. Η βασιλεία του θα διαρκέσει για πάντα, και όλοι οι ηγεμόνες θα τον υπηρετούν και θα τον υπακούν. **Δαυιήλ 7:27***

Οι σελίδες της ιστορίας είναι βαμμένες με το αίμα του πολέμου. Οι διαμάχες μεταξύ των εθνών έχουν σχεδόν πάντα επιλυθεί στο πεδίο της μάχης. Προφήτες και σοφοί έχουν οραματιστεί μια μέρα κατά την οποία αυτή η αδίστακτη και παράλογη πρακτική θα σταματήσει και οι λαοί της γης θα υιοθετήσουν έναν λογικό και δίκαιο τρόπο συνύπαρξης. Οι προφήτες της Βίβλου, γράφοντας υπό την έμπνευση του άγιου πνεύματος του Θεού, προφήτευσαν μια τέτοια εποχή, εξηγώντας ότι θα ερχόταν μέσω της ίδρυσης μιας παγκόσμιας κυβέρνησης ή κυριαρχίας που θα επέβαλε αυθαίρετα στους λαούς όλων των εθνών δίκαιους και ορθούς νόμους, μέσω της τήρησης των οποίων θα εξασφαλιζόταν μια παγκόσμια και διαρκής ειρήνη.

Στις προφητείες της Βίβλου για αυτή την εποχή ειρήνης που έρχεται υπό μια παγκόσμια κυβέρνηση, δίνεται η διαβεβαίωση ότι δεν θα υπάρξει αποτυχία του θείκου σχεδίου, επειδή το βασίλειο της υπόσχεσης θα είναι

μια κυριολεκτική και ισχυρή κυβέρνηση, τέλεια οργανωμένη και ισχυρά εξοπλισμένη για να εκτελεί κάθε λειτουργία που της έχει ανατεθεί στις προφητείες. Είναι το βασίλειο του Χριστού· και το βασίλειο του Χριστού, όπως αποκαλύπτει η Βίβλος, είναι μια γνήσια κυβέρνηση « ». Σχετικά με αυτό το βασίλειο και τον Χριστό, τον κύριο Κυβερνήτη του, ο προφήτης προφήτευσε: «Δεν θα υπάρχει τέλος στην αύξηση της κυβέρνησής του και της ειρήνης». Ησαΐας 9:6,7

Η μελλοντική παγκόσμια κυβέρνηση, που θα είναι η βασιλεία του Χριστού, είναι ένα από τα κυρίαρχα θέματα της Βίβλου. Οι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης προφήτευσαν και περιέγραψαν με ενθουσιασμό αυτή την κυβέρνηση που θα τροφοδοτείται από θεϊκή δύναμη. Μία από τις πρώτες αναφορές σε αυτήν έγινε από τον Ιακώβ, ο οποίος στο νεκροκρέβατό του προφήτευσε: «Ο Ιούδας είναι λιονταράκι· από το θήραμα, γιε μου, ανέβηκες· σκύψε, έσκυψε σαν λιοντάρι, και σαν γέροντας λιοντάρι· ποιος θα τον ξυπνήσει; Το σκήπτρο δεν θα απομακρυνθεί από τον Ιούδα, ούτε ο νομοθέτης από τα πόδια του, μέχρι να έρθει ο Σιλό· και σ' αυτόν θα συγκεντρωθεί ο λαός». Γένεση 49:9,10

Αυτή η προφητεία εκφωνήθηκε ενώ ο Ιακώβ και η οικογένειά του βρίσκονταν στην Αίγυπτο. Στην Αίγυπτο εκείνη την εποχή, ένα λιοντάρι που είχε σκύψει ήταν το βασιλικό σύμβολο της εξουσίας και του δικαιώματος να κυβερνά. Έτσι, η προφητεία που απεικονίζει τον Ιούδα ως «λιοντάρι που σκύβει» ήταν ένας εικαστικός τρόπος για να πει ότι από αυτή τη βασιλική φυλή του Ισραήλ θα ερχόταν Εκείνος στον οποίο ο Θεός του Αβραάμ, ο

Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ είχαν υποσχεθεί τον «Σπόρο» που θα ήταν ο Μεσσίας και ο Βασιλιάς. Σε αυτόν τον Βασιλιά που θα ερχόταν, ο Ιακώβ απέδωσε προφητικά τον τίτλο «Σίλο», που σημαίνει «ο ειρηνικός». Η προφητεία του ότι η «συγκέντρωση του λαού» θα γινόταν στο Σίλο σήμαινε απλώς ότι αυτός ο Κυβερνήτης που θα έστελνε ο Ιεχωβά, ως Πρίγκιπας της Ειρήνης, θα έφερνε ειρήνη στα έθνη.

Ο Ησαΐας προφήτευσε τη γέννηση και την τελική εξύψωση στην εξουσία αυτού του μεγάλου Βασιλιά, λέγοντας: «Ένα παιδί γεννήθηκε σε μας, ένας γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα ονομαστεί Θαυμαστός, Σύμβουλος, ο Παντοδύναμος Θεός, ο Αιώνιος Πατέρας, ο Πρίγκιπας της Ειρήνης». (Ησαΐας 9:6). Αργότερα στην προφητεία του, ο Ησαΐας αναφέρθηκε σε αυτόν τον ερχόμενο Κυβερνήτη της γης ως τον «Βραχίονα» του Ιεχωβά και προφήτευσε ότι αυτός ο «άγιος Βραχίονας» θα αποκαλυφθεί στα μάτια όλων των εθνών και ότι «όλα τα άκρα της γης» θα δουν «τη σωτηρία του Θεού». Ησαΐας 52:10

Σχετικά με την παγκοσμιότητα της μεσσιανικής βασιλείας, ο Δαβίδ έγραψε: «Όλα τα άκρα του κόσμου θα θυμηθούν και θα στραφούν στον Κύριο· και όλα τα γένη των εθνών θα προσκυνήσουν μπροστά σου. Διότι η βασιλεία είναι του Κυρίου (του Ιεχωβά), και αυτός είναι ο κυβερνήτης μεταξύ των εθνών.» (Ψαλμός 22:27,28). Ο Δαβίδ έγραψε επίσης σχετικά με τη βασιλεία του Ιεχωβά: «Όλα τα έργα σου θα σε υμνούν, Κύριε, και οι άγιοι σου θα σε ευλογούν. Θα μιλούν για τη δόξα της βασιλείας σου και θα αναφέρουν τη

δύναμή σου, για να γνωστοποιήσουν στους γιους των ανθρώπων τα ισχυρά έργα του και τη λαμπρή μεγαλοπρέπεια της βασιλείας του. Η βασιλεία σου είναι αιώνια βασιλεία, και η κυριαρχία σου διαρκεί σε όλες τις γενεές». Ψαλμός 145:10-13

Ο Δανιήλ, σε μια προφητεία που αφορούσε τους ηγεμόνες των διαφόρων τμημάτων της αρχαίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, όπως είχαν εγκατασταθεί στην Ευρώπη πριν από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, έγραψε: «Στις ημέρες αυτών των βασιλέων, ο Θεός του ουρανού θα ιδρύσει μια βασιλεία, η οποία δεν θα καταστραφεί ποτέ· και η βασιλεία αυτή δεν θα παραδοθεί σε άλλο λαό, αλλά θα συντρίψει και θα καταστρέψει όλες αυτές τις βασιλείες, και θα παραμείνει για πάντα». Δανιήλ 2:44

Στο Νέο Διαθήκη

Έχουμε παραθέσει μόνο μερικές από τις πολλές υποσχέσεις που καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη σχετικά με το βασίλειο, ή την κυβέρνηση, η οποία, όταν έρθει η ώρα του Θεού, θα κυβερνήσει τον κόσμο. Η Καινή Διαθήκη συνεχίζει με το ίδιο καθησυχαστικό θέμα του βασιλείου. Ο άγγελος που ανακοίνωσε τη γέννηση του Ιησού είπε στους ποιμένες: «Μη φοβάστε... διότι σήμερα γεννήθηκε σε σας, στην πόλη του Δαβίδ, ένας Σωτήρας, ο οποίος είναι ο Χριστός ο Κύριος». Ξαφνικά, ένα πλήθος ουράνιων δυνάμεων τραγούδησε: «Δόξα στον Θεό εν ύψιστοις, ειρήνη επί γης, καλή θέλησις προς τους ανθρώπους» (Λουκάς 2:10, 11, 14). Ο άγγελος είπε επίσης ότι αυτή η ανακοίνωση της γέννησης του Χριστού, του

υποσχεθέντος Μεσσία, ήταν καλή είδηση που τελικά θα έφτανε σε «όλους τους λαούς».

Οι αναφορές της Καινής Διαθήκης στον Μεσσία, τον Βασιλιά και τη βασιλεία που θα ιδρύσει δεν έχουν αποκλειστικά προφητικό χαρακτήρα, καθώς σηματοδοτούν την αρχή της εκπλήρωσης των προφητειών της Παλαιάς Διαθήκης. Ενώ, για παράδειγμα, η Παλαιά Διαθήκη προφήτευε ότι ο Βασιλιάς θα ερχόταν, ο άγγελος ανακοίνωσε στους ποιμένες ότι τώρα είχε γεννηθεί. Αυτή η πρώτη έκφραση της καλής θέλησης του Θεού προς τους ανθρώπους, σε εκπλήρωση των υποσχέσεών Του, ήταν πλέον πραγματικότητα.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο τελευταίος των προφητών, μίλησε επίσης για την εκπλήρωση της προφητείας. Είπε: «Μετανοείτε, διότι πλησίασε η βασιλεία των ουρανών» (Ματθαίος 3:2). Ο προφήτης Δανιήλ είχε προφητεύσει ότι ο Θεός των ουρανών θα εγκαθιστούσε μια βασιλεία. Πρέπει να υπάρχει βασιλιάς σε μια βασιλεία, και τώρα η Βασιλική Μεγαλειότητα που υποσχέθηκε ο Θεός των ουρανών είχε εμφανιστεί στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Ο Ιησούς κήρυττε: «Μετανοείτε, διότι πλησίασε η βασιλεία των ουρανών». (Ματθαίος 4:17). Μια πιο κυριολεκτική μετάφραση αυτού του κειμένου υποδηλώνει, όπως είχε ανακοινώσει και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ότι ο Βασιλιάς της βασιλείας που είχε υποσχεθεί ο Θεός του ουρανού είχε έρθει και ήταν «κοντά», ή ανάμεσα στον λαό του Ισραήλ. Όταν ο Ιησούς έστειλε τους μαθητές του στο έργο, η εντολή που τους έδωσε ήταν: «Καθώς πηγαίνετε, κηρύξτε,

λέγοντας: Η βασιλεία των ουρανών είναι κοντά». Ματθαίος 10:7

Ο λαός του Ισραήλ γνώριζε τις υποσχέσεις του Θεού για τη βασιλεία. Αυτό ίσχυε ιδιαίτερα για τους θρησκευτικούς ηγέτες του λαού, τους Φαρισαίους και άλλους. Γνώριζαν ότι πολλοί θεωρούσαν τον Ιησού ως τον υποσχεθέντα Βασιλιά που θα βασίλευε σε αυτή τη βασιλεία, και τον ρωτούσαν «πότε θα έρθει η βασιλεία του Θεού». Ο Ιησούς απάντησε: «Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με παρατήρηση (η περιθωριακή μετάφραση αναφέρει «με εξωτερική επίδειξη»). Ούτε θα πουν: Ιδού εδώ! ή: Ιδού εκεί! Διότι, ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας (περιθώριο: «ανάμεσά σας»)». Λουκάς 17:20,21

Οι Φαρισαίοι είχαν ελάχιστη ή καθόλου πίστη ότι ο Ιησούς είχε σταλεί στον κόσμο από τον Θεό του Ισραήλ για να ιδρύσει τη Μεσσιανική βασιλεία. Δεν μπορούσαν να φανταστούν κανέναν να επιτελεί ένα τέτοιο έργο χωρίς την υποστήριξη ενός τεράστιου στρατού, με τον οποίο θα μπορούσε να κατακτήσει τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και να απελευθερώσει το έθνος του Ισραήλ από τη δουλεία στους Καίσαρες. Ο Ιησούς διαισθάνθηκε τι είχαν στο μυαλό τους, εξ ου και η εξήγησή του ότι η βασιλεία της οποίας θα ήταν ο Βασιλιάς ( ) δεν θα εγκαθιδρυόταν με αυτόν τον τρόπο. Δεν θα ερχόταν, είπε, με μια εξωτερική επίδειξη λαμπρότητας και δόξας, όπως ο κόσμος είχε συνηθίσει να βλέπει να επιδεικνύεται από έναν κατακτητή ηγεμόνα.

Γνωρίζοντας ότι οι Φαρισαίοι αμφέβαλαν ότι ήταν ο υποσχεθείς Βασιλιάς του Ιεχωβά, ο Ιησούς εξήγησε

περαιτέρω, σύμφωνα με μια σωστή μετάφραση του ελληνικού κειμένου, ότι η Βασιλική Μεγαλειότητα των ουρανών βρισκόταν ανάμεσά τους, αναφερόμενος, φυσικά, στον εαυτό του. Αυτή ήταν μια τολμηρή δήλωση για να την εκτοξεύσει σε αυτούς τους υποκριτικούς θρησκευτικούς ηγέτες, αλλά ήταν μια καλή μαρτυρία για αυτούς, αν και λίγοι, αν όχι κανένας από αυτούς, την πίστεψαν.

Μια κακή μετάφραση αυτού του κειμένου έχει οδηγήσει σε μεγάλη σύγχυση ως προς το τι ακριβώς είναι το βασίλειο των ουρανών. Όπως αναγράφεται σε μια μετάφραση, λέει: «Το βασίλειο των ουρανών είναι μέσα σας». Όσοι δεν πιστεύουν στις υποσχέσεις του Θεού να ιδρύσει μια κυριολεκτική, παγκόσμια κυβέρνηση στη γη, η οποία θα φέρει ειρήνη και χαρά στην ανθρωπότητα, έχουν επικαλεστεί αυτό το λανθασμένα μεταφρασμένο κείμενο για να προσπαθήσουν να αποδείξουν ότι η μαρτυρία της Βίβλου σχετικά με τη βασιλεία του Θεού αναφέρεται απλώς σε μια υγιή, ευσεβή κατάσταση της καρδιάς και του νου που αποκτούν τα άτομα που υποκύπτουν στην επιρροή των ηθικών και δεοντολογικών διδασκαλιών του Ιησού, όπως αυτές που περιέχονται στο κήρυγμά του στην οροσειρά. Η προφητευόμενη «αύξηση» της βασιλείας του Χριστού, λένε, εκφράζεται στον αυξανόμενο αριθμό εκείνων που υποτάσσονται στον Χριστό και επιδιώκουν να υπακούουν στις εντολές Του.

Η ασυνέπεια αυτής της άποψης γίνεται αμέσως εμφανής όταν λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι η εν λόγω δήλωση « » απευθυνόταν στους Φαρισαίους,

άνδρες τους οποίους ο Ιησούς είχε αποκαλέσει περισσότερες από μία φορές υποκριτές, ασβεστωμένους τάφους και παιδιά του Διαβόλου. Πώς θα μπορούσε η βασιλεία του Θεού να βρίσκεται μέσα στις καρδιές τέτοιων ανθρώπων; Όταν όμως συνειδητοποιούμε, όπως ήδη σημειώθηκε, ότι αυτό που ο Ιησούς πραγματικά είπε ήταν ότι ο Βασιλιάς της προφητευμένης βασιλείας, την οποία είχε υποσχεθεί ο Θεός του ουρανού, βρισκόταν ανάμεσα στους Φαρισαίους, η σκέψη γίνεται σαφής και συνάδει με τη γενική μαρτυρία των Γραφών σχετικά με το θέμα.

Φαινομενικά είναι δύσκολο για τα πεπερασμένα μυαλά μας, πεπτωμένα και ατελή όπως είναι, να ασκήσουν πίστη στην ιδέα ότι ο Δημιουργός θα κάνει ποτέ κάτι συγκεκριμένο για τα ανθρώπινα πλάσματά Του. Αυτή η έλλειψη πίστης εκ μέρους του φερόμενου λαού του Θεού έχει εκδηλωθεί σε όλες τις εποχές. Έχουν φανταστεί ότι οι υποσχέσεις του Θεού θα εκπληρωθούν μέσω ανθρώπινων προσπαθειών· ότι οι υποσχέσεις υπονοούσαν απλώς ότι ο Θεός θα έβαζε τη σφραγίδα της έγκρισής Του σε ό,τι οι άνθρωποι υπηρετές Του θεωρούσαν σωστό και προσπαθούσαν με ζήλο να επιτύχουν.

Δεδομένου ότι ο Ιησούς θανατώθηκε από τους εχθρούς του και πέρασαν αιώνες χωρίς καμία ένδειξη ότι είχε ιδρύσει ένα ορατό και κυριολεκτικό βασίλειο, παρόλο που είχε αναστηθεί από τους νεκρούς, ήταν εύκολο και φυσικό να συμπεράνουμε ότι οι υποσχέσεις της Βίβλου για το βασίλειο αναφέρονταν απλώς σε ό,τι μπορούσαν να επιτύχουν οι οπαδοί του Ιησού. Λόγω αυτής της έλλειψης πίστης και κατανόησης,

αναπτύχθηκαν παραπλανητικές αντιλήψεις. Η μεγάλη πλειοψηφία των ομολογούντων χριστιανών τελικά ενώθηκε με τις πολιτικές κυβερνήσεις και ονόμασε την ανίερη ένωσή τους «Χριστιανοσύνη» ( ) ή «Βασίλειο του Χριστού». Εκατομμύρια άλλοι, ιδιαίτερα στα τελευταία χρόνια της εποχής, υιοθέτησαν την ιδέα, όπως προαναφέρθηκε, ότι το βασίλειο του Χριστού είναι απλώς μια δίκαιη επιρροή ή μια ιερή παρόρμηση στις καρδιές των χριστιανών πιστών.

Όχι από αυτόν τον κόσμο

Όταν ο Ιησούς οδηγήθηκε ενώπιον του Πιλάτου από τους εχθρούς του, η κατηγορία που του απήγγειλαν ήταν ότι ισχυριζόταν ότι ήταν βασιλιάς. Μια τέτοια αξίωση, αν ήταν αληθινή, θα τον καθιστούσε ένοχο προδοσίας κατά της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Ο Ιησούς αναγνώρισε ότι ήρθε στον κόσμο για να γίνει βασιλιάς, αλλά εξήγησε: «Η βασιλεία μου δεν είναι από αυτόν τον κόσμο (ελληνικά, «κόσμος», κοινωνική τάξη): αν η βασιλεία μου ήταν από αυτόν τον κόσμο, τότε οι δούλοι μου θα πολεμούσαν, για να μην παραδοθώ στους Ιουδαίους· αλλά τώρα η βασιλεία μου δεν είναι από εδώ». Ιωάννης 18:36,37

Η δήλωση του Ιησού ότι η βασιλεία του δεν είναι από αυτόν τον κόσμο και ότι, αν ήταν, οι υπηρέτες του θα πολεμούσαν, επιβάλλει θεία καταδίκη σε όλες τις στρατιωτικές επιχειρήσεις που προωθούνται και εκτελούνται στο όνομα του Χριστού και που ισχυρίζονται ότι έχουν ως σκοπό την προώθηση των συμφερόντων της βασιλείας του. Σύμφωνα με αυτόν τον κανόνα δράσης που διατύπωσε ο Ιησούς, όλοι οι

λεγόμενοι ιεροί πόλεμοι των αιώνων δεν ήταν καθόλου ιεροί, αλλά ανίεροι και χωρίς την έγκριση του Θεού.

Επιπλέον, η εξήγηση του Ιησού ότι η βασιλεία του δεν είναι από αυτόν τον κόσμο σημαίνει ότι η ανθρώπινη έννοια του πολιτισμού που ονομάζεται «Χριστιανοσύνη», που σημαίνει βασιλεία του Χριστού, ήταν μια λανθασμένη ονομασία και, στην πραγματικότητα, μια απομίμηση της πραγματικής βασιλείας του Χριστού. Επομένως, όλες οι διάφορες φιλοσοφίες που έχουν εφαρμόσει πονηρά τις υποσχέσεις της Βίβλου για το βασίλειο σε κάποια από τις δόλιες ανθρώπινες προσπάθειες για την εγκαθίδρυση ενός καλύτερου κόσμου, ήταν ασύμβατες και αντίθετες με το θεϊκό σχέδιο για την εκπλήρωση των υποσχέσεων του Θεού.

Δεν υπήρχε κανένας βάσιμος λόγος για τον οποίο οι ειλικρινείς και ευλαβείς μελετητές της Βίβλου θα έπρεπε να είχαν παρασυρθεί από αυτές τις ανθρώπινες φιλοσοφίες ή να είχαν παραπλανηθεί από αυτές, καθώς ο Ιησούς κατέστησε σαφές ότι κανείς δεν πρέπει να περιμένει την εγκαθίδρυση της βασιλείας Του κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής. Μόλις λίγες ημέρες πριν ο Ιησούς πει στον Πιλάτο ότι η βασιλεία Του δεν ήταν από αυτόν τον κόσμο, διηγήθηκε στους μαθητές Του μια παραβολή που είχε ως σκοπό να τους διδάξει την ίδια σημαντική αλήθεια. Η παραβολή αφορούσε έναν ευγενή (που συμβόλιζε τον Ιησούς), ο οποίος πήγε σε μια μακρινή χώρα για να λάβει ένα βασίλειο και να επιστρέψει. Η εισαγωγή της παραβολής εξηγεί ότι αυτή διηγήθηκε από τον

Ιησού επειδή οι μαθητές του πίστευαν ότι το βασίλειό του επρόκειτο να εμφανιστεί αμέσως. Λουκάς 19:11,12

Η ελπίδα των μαθητών

Οι μαθητές του Ιησού πίστευαν ακράδαντα ότι ήταν ο Μεσσίας, ο μεγάλος Βασιλιάς, που είχαν προφητεύσει οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης. Πίστευαν ότι είχε έρθει για να ιδρύσει εκείνη τη βασιλεία της υπόσχεσης, εκείνη την «κυβέρνηση» που θα επέκτεινε τη σφαίρα επιρροής της μέχρι να αγκαλιάσει ολόκληρη τη γη και να φέρει ειρήνη και ευτυχία σε όλη την ανθρωπότητα. Είχαν δίκιο σε αυτή την πεποίθησή τους. Αλλά περίμεναν ότι ο Ιησούς θα εγκαθιστούσε αμέσως αυτή την θαυμάσια και ισχυρή κυβέρνηση. Σε αυτό έκαναν λάθος, όπως αποκάλυψε η παραβολή του «ορισμένου ευγενούς».

Αυτή η λανθασμένη άποψη εκ μέρους των μαθητών του Ιησού ήταν απολύτως συγχωρητέα, διότι τους είχε οδηγήσει να πιστεύουν ότι θα είχαν εξέχουσα θέση στο βασίλειό του, και στην περιορισμένη αντίληψή τους για το σχέδιο του Θεού αυτό σήμαινε ότι το βασίλειο του Χριστού θα έπρεπε αναγκαστικά να ιδρυθεί εντός της φυσικής τους ζωής. Πώς αλλιώς, όπως συλλογίζονταν, θα μπορούσαν να ελπίζουν να μοιραστούν με τον Ιησού την εξουσία του βασιλείου; Πώς αλλιώς θα μπορούσε να εκπληρωθεί η υπόσχεση του Ιησού: «Μη φοβάστε, μικρό ποίμνιο· διότι είναι ευάρεστο στον Πατέρα σας να σας δώσει το βασίλειο»; Λουκάς 12:32

Οι απόστολοι ανησυχούσαν πολύ για την προοπτική να συνδεθούν με τον Ιησού στη διακυβέρνηση του

βασιλείου του και είχαν πολλές συζητήσεις μεταξύ τους σχετικά με αυτό. Ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης ήταν ιδιαίτερα ανήσυχοι να εξασφαλίσουν προνομιακές θέσεις στο βασίλειο και έβαλαν τη μητέρα τους να ρωτήσει τον Ιησού αν ο ένας από αυτούς θα μπορούσε να καθίσει στα δεξιά του και ο άλλος στα αριστερά του στο βασίλειό του. Ο Ιησούς δεν είπε ότι δεν μπορούσαν και δεν θα ήταν μαζί του στο βασίλειό του, διότι τους είχε δώσει λόγο να πιστεύουν ότι θα ήταν. Απλώς επέστησε την προσοχή τους στο υψηλό τίμημα που θα έπρεπε να πληρώσουν για να είναι μαζί του. Ρώτησε: «Είστε σε θέση να πιείτε από το ποτήρι που θα πιω εγώ, και να βαπτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο βαπτίζομαι εγώ;» Η απάντησή τους ήταν: «Είμαστε σε θέση». Ματθαίος 20:20-22

Ο Ιησούς απάντησε στον Ιάκωβο και στον Ιωάννη, λέγοντας: «Πράγματι, θα πιείτε από το ποτήρι μου και θα βαπτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο εγώ βαπτίζομαι· αλλά το να καθίσετε στα δεξιά μου και στα αριστερά μου, δεν είναι δικό μου να το δώσω, αλλά θα δοθεί σε εκείνους για τους οποίους είναι προετοιμασμένο από τον Πατέρα μου». (Ματθαίος 20:23). Έτσι, ενώ ο Ιησούς δεν υποσχέθηκε σε αυτούς τους δύο αγαπημένους αποστόλους μια συγκεκριμένη θέση στο βασίλειό του, εξηγώντας ότι δεν είχε την εξουσία να κάνει τέτοιες ονομασίες, επιβεβαίωσε την αντίληψή τους ότι θα μοιραζόταν μαζί του την εξουσία του βασιλείου, αν αποδείκνυαν την αξία τους πίνοντας από το «ποτήρι» του και βαπτιζόμενοι με το «βάπτισμά» του.

Ενώ επιβεβαίωσαν ότι ήταν «ικανοί», ή πρόθυμοι, να ανταποκριθούν σε αυτές τις απαιτήσεις, είναι αμφίβολο αν κατάλαβαν εκείνη τη στιγμή τι ακριβώς συνεπαγόταν το να πιουν το «ποτήρι» του Ιησούς και να βαπτιστούν με το «βάπτισμά» Του. Όπως αποκαλύφθηκε στη συνέχεια στο Νέο Διαθήκη, ο Ιησούς καλούσε τους μαθητές του να υποφέρουν και να πεθάνουν μαζί του. Αν το είχαν καταλάβει αυτό, θα γνώριζαν ότι σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσαν να είναι μαζί με τον Ιησού στη δόξα του βασιλείου του μέχρι να αναστηθούν από τους νεκρούς, και αυτό, όπως γνώριζαν, δεν θα γινόταν πριν από το τέλος της επόμενης εποχής. Ιωάννης 11:24· Ματθαίος 13:39

Το «ποτήρι» του Ιησούς ήταν ένα ποτήρι πόνου και θανάτου, και το ήπια πιστά μέχρι την πικρή ουσία του. Το «βάπτισμά» του ήταν ένα βάπτισμα θανάτου, του οποίου η βύθισή του στο νερό από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή ήταν απλώς ένα σύμβολο. Ο Παύλος έγραψε: «Δεν ξέρετε ότι όλοι εμείς που βαφτίστηκαμε στον Ιησού Χριστό βαφτίστηκαμε στον θάνατό του;» (Ρωμαίους 6:3). Τίποτα δεν είναι πιο σαφές στη Βίβλο από το γεγονός ότι οι μαθητές του Ιησού σε αυτή την εποχή καλούνται να ακολουθήσουν τα βήματά του στην αυτοθυσία, ακόμη και μέχρι θανάτου. Συνδεδεμένες με αυτές τις προϋποθέσεις της μαθητείας είναι οι υποσχέσεις ότι όσοι αποδειχθούν πιστοί σε αυτές θα βασιλέψουν μαζί Του στη βασιλεία Του.

Ο Παύλος έγραψε: «Πιστός είναι ο λόγος: Εάν λοιπόν πεθάνουμε μαζί του, θα ζήσουμε και μαζί του· εάν υποφέρουμε, θα βασιλέψουμε και μαζί του» (Β΄

Τιμόθεον 2:11,12). Και πάλι: «Εάν λοιπόν είμαστε παιδιά, είμαστε και κληρονόμοι· κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Χριστού, εάν πράγματι συμμετέχουμε στα παθήματά του, για να συμμετάσχουμε και στη δόξα του»» (Ρωμαίους 8:17). Μετά την ανάστασή του, ο Ιησούς είπε: «Σε αυτόν που υπερνικεί, θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ υπερνίκησα και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του.» (Αποκάλυψη 3:21). Ο Ιησούς είπε επίσης: «Να είσαι πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής.» (Αποκάλυψη 2:10). Και μετά υπάρχει αυτή η θαυμάσια υπόσχεση προς αυτούς τους πιστούς ότι θα αναστηθούν από τον θάνατο στην «πρώτη ανάσταση» για να «ζήσουν και να βασιλέψουν με τον Χριστό χίλια χρόνια». Αποκάλυψη 20:4,6

Γεννημένος από το Πνεύμα

Στο Ιωάννης 3:1-13 μας μιλάει για τον Νικόδημο, έναν άρχοντα του Ισραήλ, και για την επίσκεψή του στον Ιησού τη νύχτα για να μάθει περισσότερα για τις διδασκαλίες του. Ο Ιησούς εξήγησε στον Νικόδημο ότι κάποιος έπρεπε να γεννηθεί εκ νέου για να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού. Αυτό φάνηκε πολύ παράξενο στον Νικόδημο, και ρώτησε πώς ήταν δυνατόν. Δεν ήταν μια φυσική γέννηση στην οποία αναφερόταν ο Ιησούς, αλλά μια γέννηση από το πνεύμα. Εξήγησε σε αυτόν τον άρχοντα του Ισραήλ ότι όσοι γεννιούνται από το πνεύμα είναι σαν τον άνεμο· δηλαδή, ισχυροί, αλλά αόρατοι.

Ο Νικόδημος, φυσικά, δεν κατάλαβε πλήρως τι εννοούσε ο Ιησούς, αλλά υπό το φως των μεταγενέστερων διδασκαλιών του Ιησού και των αποστόλων μπορούμε τώρα να δούμε καθαρά ότι όσοι μοιράζονται την εξουσία της βασιλείας μαζί Του θα πρέπει πρώτα να βιώσουν μια αλλαγή φύσης, όπως έκανε και Εκείνος. Ο Ιησούς έδωσε τη σάρκα Του, την ανθρωπιά Του, για τη ζωή του κόσμου. (Ιωάννης 6:51). Αυτή η θυσία της ανθρώπινης ζωής του ήταν που εξασφάλισε τη λύτρωση για τον κόσμο της ανθρωπότητας και θα εξασφαλίσει σε όλους την ευκαιρία να ανακτήσουν τη ζωή κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού. (Εβραίους 2:9· 1 Τιμόθεο 2:3-6). Και, αφού θανατώθηκε στη σάρκα, ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς ως ένα ένδοξο θεϊκό ον, με κάθε εξουσία να του έχει δοθεί στον ουρανό και στη γη. Εβραίους 1:1-4· Ματθαίος 28:18

Όσοι υποφέρουν και πεθαίνουν μαζί με τον Ιησού, και στην ανάσταση υψώνονται για να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί Του, θα βιώσουν επίσης μια αλλαγή φύσης από ανθρώπινη σε θεϊκή. Ο Πέτρος έγραψε ότι «μας έχουν δοθεί υπερβολικά μεγάλες και πολύτιμες υποσχέσεις», ώστε «με αυτές να γίνουμε μέτοχοι της θεϊκής φύσης». (2 Πέτρου 1:4). Ο Πέτρος έγραψε επίσης σχετικά με τους χριστιανούς ότι ο Ουράνιος Πατέρας «μας αναγέννησε σε ζωντανή ελπίδα, μέσω της ανάστασης του Ιησού Χριστού από τους νεκρούς, σε κληρονομιά άφθαρτη, αμόλυντη και που δεν φθείρεται, φυλαγμένη στον ουρανό για εσάς (περιθώριο, για εμάς)». 1 Πέτρου 1:3,4

Υποσχέσεις όπως αυτές, οι οποίες, επειδή παρερμηνεύτηκαν, οδήγησαν στην εσφαλμένη πεποίθηση ότι όλοι όσοι σώζονται μέσω του Ιησού Χριστού θα περάσουν την αιωνιότητα στον ουρανό. Αλλά αυτή δεν είναι καθόλου η σκέψη. Αυτές οι ουράνιες υποσχέσεις απευθύνονται μόνο σε όσους ακολουθούν τα βήματα του Ιησού· σε όσους αρνούνται τον εαυτό τους, παίρνουν τον σταυρό τους και τον ακολουθούν σε θυσιαστικό θάνατο. (Ματθαίος 16:24). Δεν καλούνται έτσι να θυσιαστούν για να επιτύχουν τη σωτηρία, αλλά για να αποδειχθούν άξιοι να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό σε εκείνο το ένδοξο βασίλειο της υπόσχεσης: το βασίλειο που θα εγκαθιδρύσει ειρήνη στη γη και θα προσφέρει υγεία, χαρά και αιώνια ζωή σε όλους όσους υπακούουν στους δίκαιους νόμους του.

Αυτή η εξύψωση στην ουράνια δόξα είναι αυτό που εννοούσε ο Ιησούς με το «να γεννηθεί κανείς από το Πνεύμα» (Ιωάννης 3:5,6). Ενώ κάθε αληθινός οπαδός του Κυρίου γεννιέται, σε αυτή τη ζωή, για αυτή την ουράνια ελπίδα, η πνευματική γέννηση λαμβάνει χώρα μόνο μετά την ανάσταση. Αυτό συνάδει με την εξήγηση του Ιησού ότι όσοι γεννιούνται από το Πνεύμα είναι, όπως ο άνεμος, αόρατοι στα ανθρώπινα μάτια και ισχυροί. Μαζί με τον Ιησού, αυτή η τάξη, που έχει κληθεί από τον κόσμο και έχει αποδειχθεί πιστή κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής, θα αποτελέσει την πνευματική φάση της Μεσσιανικής βασιλείας. Στην παραβολή του σιταριού και του ζιζανίου, ο Ιησούς αναφέρεται σε αυτούς ως «παιδιά της βασιλείας» και εξηγεί ότι «θα λάμπουν σαν τον ήλιο στη βασιλεία του Πατέρα τους». Ματθαίος 13:25-30, 36-43

Τα «κλειδιά» της Βασιλείας

Η πρόσκληση να ακολουθήσουμε τα βήματα του Ιησού, και έτσι να γίνουμε συγκληρονόμοι στη βασιλεία του, διαδίδεται μέσω του Ευαγγελίου: τα καλά νέα της λύτρωσης μέσω του Ιησού και η ευκαιρία της ζωής που θα φτάσει στους ανθρώπους μέσω των οργάνων της βασιλείας του. Ο Ιησούς εξήγησε ότι μόνο με την άρνηση του εαυτού μπορεί κανείς να γίνει μαθητής Του (Ματθαίος 16:24). Όμως, ο στενός δρόμος της θυσίας δεν άνοιξε πραγματικά παρά μόνο την Πεντηκοστή, δηλαδή μετά το θάνατο και την ανάσταση του Ιησού.

Ο Ιησούς είχε υποσχεθεί στον Πέτρο ότι θα του έδινε τα «κλειδιά» της βασιλείας των ουρανών· έτσι, ήταν ο Πέτρος που, την Ημέρα της Πεντηκοστής, κήρυξε τα χαρμόσινα νέα και άνοιξε επίσημα την πόρτα προς τη βασιλεία. (Ματθαίος 16:19). Αυτό έγινε εκ μέρους των Εβραίων πιστών. Αργότερα, ο Πέτρος ήταν επίσης αυτός που κήρυξε πρώτος το Ευαγγέλιο της βασιλείας στους εθνικούς. Αυτό συνέβη στο σπίτι του Κορνήλιου, του πρώτου εθνικού που προσήλυσε. Έτσι, ο Πέτρος χρησιμοποίησε τα κλειδιά της βασιλείας.

Αυτό δεν σήμαινε ότι η βασιλεία ιδρύθηκε την Πεντηκοστή, όπως πολλοί πιστεύουν λανθασμένα. Σημαίνει απλώς ότι εκεί ξεκίνησε η επιλογή εκείνων που θα βασιλεύουν μαζί με τον Ιησού στη βασιλεία. Τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών που χρησιμοποίησε ο Πέτρος ήταν κλειδιά για την ευκαιρία της εξουσίας στη βασιλεία ως συγκληρονόμοι με τον Χριστό. Ο δρόμος προς αυτή την υψηλή θέση στη βασιλεία είναι δύσκολος. Ο Παύλος είπε ότι είναι μέσω

«πολλών θλίψεων» που μπορεί κανείς να εισέλθει στη βασιλεία. Πράξεις 14:22

Εκείνοι που καλούνται από τον Θεό σε αυτή την υψηλή θέση στο βασίλειο δεν είναι, κατά κανόνα, οι μεγάλοι, οι ισχυροί ή οι ευγενείς αυτού του κόσμου, αν και δεν υπάρχει καμία διάκριση εναντίον αυτών. Είναι απλώς ότι στις παρούσες θέσεις τιμής και εξουσίας τους, οι όροι του «στενού δρόμου» φαίνονται πολύ δαπανηροί. Ο Ιάκωβος έγραψε: «Δεν επέλεξε ο Θεός τους φτωχούς αυτού του κόσμου, πλούσιους στην πίστη, και κληρονόμους της βασιλείας, την οποία έχει υποσχεθεί σε όσους τον αγαπούν;» (Ιάκωβος 2:5). Αλλά είτε πλούσιοι είτε φτωχοί, μικροί είτε μεγάλοι σύμφωνα με τα πρότυπα αυτού του κόσμου, ο Ιησούς διδάξε ότι όλοι πρέπει να γίνουν σαν «μικρά παιδιά», ταπεινοί, αθώοι, παιδικοί, για να εισέλθουν στη βασιλεία. «Τέτοιων», είπε, «είναι η βασιλεία των ουρανών» (Ματθαίος 18:3, Μάρκος 10:14,15). Ο Ιησούς δεν εννοούσε εδώ ότι η βασιλεία θα αποτελείτο από μωρά.

Ιωάννης ο Βαπτιστής

Ο Ιησούς είπε: «Μεταξύ των γεννημένων από γυναίκες δεν έχει αναδυθεί μεγαλύτερος από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· παρ' όλα αυτά, ο μικρότερος στην βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος από αυτόν» (Ματθαίος 11:11). Αν η είσοδος στη βασιλεία των ουρανών ήταν, όπως διδάσκει η παραδοσιακή θεολογία, ένα μέσο διαφυγής από τη φωτιά της κόλασης, πόσο παράξενη θα ήταν πράγματι αυτή η δήλωση του Ιησού. Αλλά ευχαριστούμε τον Θεό για μια

καλύτερη κατανόηση της βασιλείας από αυτή. Εδώ, όπως και σε τόσες άλλες περιπτώσεις, ο Ιησούς χρησιμοποιεί την έκφραση «βασιλεία των ουρανών» για να υποδηλώσει την πνευματική ή ουράνια φάση εκείνης της ένδοξης κυβέρνησης της υπόσχεσης που τελικά θα βασιλεύσει και θα ευλογήσει όλα τα έθνη· και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής δεν θα έχει μέρος στην ουράνια φάση της βασιλείας.

«Ο νόμος και οι προφήτες υπήρχαν μέχρι τον Ιωάννη», είπε ο Ιησούς, «από τότε κηρύσσεται η βασιλεία του Θεού» (Λουκάς 16:16). Σε σχέση με τον Νόμο που δόθηκε στο όρος Σινά και τις ανταμοιβές που προσφέρονταν για την υπακοή σε αυτόν, ο Κύριος είχε πει στον λαό του Ισραήλ: «Αν υπακούσετε πράγματι στη φωνή μου και τηρήσετε τη διαθήκη μου, ... θα είστε για μένα βασιλεία ιερέων και άγιο έθνος» (Έξοδος 19:5,6). Το έθνος στο σύνολό του δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για αυτή την υποσχεθείσα θέση ως βασίλειο ιερέων. Όμως οι προφήτες και άλλοι πιστοί, ως άτομα, πληρούσαν τις προϋποθέσεις. Πράγματι, οι αρχαίοι πατριάρχες, αν και δεν υπάγονταν στον γραπτό Νόμο, ήταν πιστοί στις εντολές που αυτός διακήρυσσε, και ο Θεός θα εκπληρώσει την υπόσχεσή Του προς αυτούς.

Όλοι αυτοί οι «Αρχαίοι Άξιοι» υπηρέτησαν τον Θεό πιστά επειδή είχαν πίστη στις υποσχέσεις για το Μεσσιανικό βασίλειο. Ο Θεός δεν τους πρόσφερε μια ουράνια ελπίδα. Η προσδοκία τους ήταν να αναστηθούν ως άνθρωποι στη γη. Ο Παύλος απαριθμεί πολλούς από αυτούς στο 11ο κεφάλαιο της Επιστολής προς Εβραίους και αναφέρει τα παθήματά

τους για χάρη της δικαιοσύνης, και εξηγεί ότι υπέμειναν και πέθαναν, πιστεύοντας ότι θα είχαν μια «καλύτερη ανάσταση». (Εβραίους 11:35, 39-40). Αυτή η καλύτερη ανάσταση θα είναι προς την ανθρώπινη τελειότητα και σε θέση διδασκάλων και ηγετών μεταξύ του λαού.

Ο Ιησούς είπε στον λαό της εποχής του: «Θα είναι κλάμα και οδυρμός των δοντιών, όταν δείτε τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και όλους τους προφήτες (συμπεριλαμβανομένου του Ιωάννη του Βαπτιστή, του τελευταίου των προφητών), στη βασιλεία του Θεού, και εσείς οι ίδιοι να είστε εκδιωγμένοι. Και θα έρθουν από την ανατολή, και από τη δύση, και από το βορρά, και από το νότο, και θα καθίσουν στη βασιλεία του Θεού». Η περιγραφή του Ματθαίου λέει ότι θα καθίσουν μαζί με τον «Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ». Ο Ματθαίος επίσης προσδιορίζει αυτούς που «εκδιώχθηκαν» ως τα «παιδιά της βασιλείας». Λουκάς 13:28,29· Ματθαίος 8:11,12

Τα «παιδιά της βασιλείας», εκείνοι που με την πιστότητα στον Νόμο θα μπορούσαν να είχαν τα προσόντα να γίνουν «βασιλεία ιερέων», όταν αναστηθούν από τους νεκρούς, θα απογοητευτούν πολύ όταν ανακαλύψουν ότι δεν κατέχουν αυτή την τιμητική θέση. Η απογοήτευσή τους περιγράφεται με την έκφραση «κλαυθμός και οδυρμός των δοντιών». Αλλά ο Ιησούς εξηγεί ποιοι θα καταλάβουν αυτή τη θέση. Θα είναι οι Αρχαίοι Δίκαιοι, «ο Αβραάμ, ο Ισαάκ, ο Ιακώβ και όλοι οι προφύτες». Ο λαός θα πάει σ' αυτούς με την έννοια ότι θα τους αναγνωρίζει ως

εκπροσώπους της Μεσσιανικής βασιλείας, η οποία τότε θα έχει τον έλεγχο των υποθέσεων της γης.

Αυτοί λοιπόν θα είναι η γήινη φάση της βασιλείας του Χριστού. Στον Ψαλμό 45:16 μας λέγεται ότι θα γίνουν «πρίγκιπες σε όλη τη γη». Ενώ ο Ιωάννης ο Βαπτιστής δεν θα είναι μαζί με τον Ιησού στην ουράνια φάση της βασιλείας, θα είναι ένας από αυτούς τους γήινους «πρίγκιπες» που θα εκπροσωπούν τους ουράνιους ηγέτες, τον Χριστό, και εκείνους που υπέφεραν πιστά και πέθαναν ακολουθώντας τα βήματά του στην αυτοθυσία.

Έτσι, η οργανωτική δομή της βασιλείας του Χριστού θα είναι πλήρης. Το προσωπικό της, τόσο στην ουράνια όσο και στη γήινη φάση, θα έχει δοκιμαστεί και εκπαιδευτεί εκ των προτέρων, και θα έχει αναστηθεί από τους νεκρούς για να αναλάβει τις θέσεις του ως κυβερνήτες και δάσκαλοι σε αυτή τη βασιλεία. Ο Ιησούς ήταν ο πρώτος που αναστήθηκε από τους νεκρούς, και καθ' όλη τη διάρκεια της παρούσας εποχής έχει επιβλέπει την κλήση και την εκπαίδευση των συγκληρονόμων του. Έχει υπηρετήσει ως παράκλητος στον θρόνο της ουράνιας χάρης. Έχει υπάρξει ο Καλός Ποιμένας τους, ο Σύμβουλός τους και ο Οδηγός τους. Έχει υπάρξει ο Κύριος και Δάσκαλός τους, η Κεφαλή τους.

Με την ολοκλήρωση του έργου της κλήσης και της εκπαίδευσης των συγκληρονόμων του, και την ολοκλήρωση της ανάστασής τους από τους νεκρούς και της εξύψωσής τους στη θεϊκή φύση, τότε θα έρθει η «καλύτερη ανάσταση» των ανθρώπινων εκπροσώπων τους, των «πριγκίπων», και μαζί,

αρμονικά και ένδοξα, αυτές οι δύο φάσεις του από καιρό υποσχεθέντος βασιλείου θα αρχίσουν να λειτουργούν.

Θα υπάρχει επίσης ένα «μεγάλο πλήθος» πνευματικών «υπηρέτων» στο βασίλειο. Μας λέγεται ότι αυτοί θα βρίσκονται «μπροστά» στον θρόνο, όχι «επάνω» στον θρόνο, και δεν θα είναι ηγεμόνες στο βασίλειο. Ενώ οι Γραφές δεν αναφέρουν συγκεκριμένα πώς ακριβώς θα υπηρετούν, φαίνεται ότι θα λειτουργούν ως σύνδεσμος μεταξύ της ουράνιας και της γήινης φάσης του βασιλείου. Αυτό το «μεγάλο πλήθος» περιγράφεται στην Αποκάλυψη 7:9,10,13-17.

Τι πλήρες και τέλεια οργανωμένο «βασίλειο», ή κυβέρνηση, θα είναι αυτό! Στο Μιχαίας 4:1-4 περιγράφεται συμβολικά ως το «βουνό του οίκου του Κυρίου». Το βουνό είναι σύμβολο του βασιλείου, και ο οίκος είναι η κυβερνών οικογένεια του Θεού, ή ο κυβερνών οίκος. Σε αυτή την προφητεία οι δύο φάσεις του βασιλείου συμβολίζονται ως «Σιών», η πνευματική, και «Ιερουσαλήμ», η γήινη. Η προφητεία αναφέρει ότι στις «τελευταίες ημέρες» το «βουνό του οίκου του Κυρίου θα εδραιωθεί στην κορυφή των βουνών, ... και οι λαοί θα ρέουν προς αυτό».

Σε μια παρόμοια προφητεία που καταγράφεται στον Ησαΐα 2:2,3 λέει «Όλα τα έθνη θα συρρέουν προς αυτό, και πολλοί λαοί θα έρθουν και θα πουν: Ελάτε, ας ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου, στο οίκο του Θεού του Ιακώβ· και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του· διότι από τη Σιών (ο Χριστός και οι ακολουθούντες τα βήματα του)

θα βγει ο νόμος, και ο λόγος του Κυρίου από την Ιερουσαλήμ (οι Αρχαίοι Άξιοι)».

Το Μιχαίας 4:3 συνεχίζει: «Αυτός», ο Κύριος, ο μέγας Βασιλιάς και Κριτής, «θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς, και θα επιπλήξει ισχυρά έθνη από μακριά». Πόσο προφανές είναι από αυτό ότι η βασιλεία του Χριστού θα ασκήσει ισχυρό έλεγχο στις υποθέσεις των ανθρώπων, ακόμη και μέχρι το σημείο να «επιπλήξει» ισχυρά έθνη που, αρχικά, δεν υποκλίνονται στη δίκαιη κυριαρχία της. Είναι αδύνατο να εναρμονιστούν προφητείες όπως αυτή με την εσφαλμένη θεωρία ότι η βασιλεία του Θεού είναι απλώς ένα δίκαιο πνεύμα στις καρδιές των ατόμων.

Ως αποτέλεσμα της εκμάθησης των οδών του Κυρίου υπό την κυριαρχία της βασιλείας του Χριστού, και αν χρειαστεί να «επιπλήττονται» ή να τιμωρούνται κατά τη διαδικασία, τα έθνη θα, συνεχίζει ο προφήτης, «μετατρέψουν τα ξίφη τους σε αλέτρια και τα δόρατά τους σε πριόνια: έθνος δεν θα σηκώσει ξίφος εναντίον έθνους, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο. Αλλά θα καθίσουν όλοι κάτω από την αμπέλου και τη συκιά τους, και κανένας δεν θα τους τρομάξει· διότι το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων το είπε». Μιχαίας 4:4

Υπήκοοι του Βασιλείου

Εκτός από το γεγονός ότι η βασιλεία του Χριστού έχει τόσο πνευματική όσο και γήινη φάση, έχει επίσης τόσο ηγεμόνες όσο και εκείνους που κυβερνούνται, τους υπηκόους. Είναι σημαντικό στη μελέτη της Βίβλου να σημειωθεί αυτή η διάκριση. Όταν ο Ιησούς υποσχέθηκε στους μαθητές του ότι θα ήταν μαζί Του

στη βασιλεία Του, η αναφορά αφορούσε την κυβερνητική πτυχή της βασιλείας, ότι θα ήταν «βασιλιάδες και ιερείς» στη βασιλεία μαζί Του. (Αποκάλυψη 5:10; Αποκάλυψη 20:4,6). Ο ληστής στον σταυρό ζήτησε από τον Ιησού να τον θυμηθεί στη βασιλεία του, και ο Ιησούς απάντησε: «Αληθινά σου λέω σήμερα, θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο.» (η τοποθέτηση της κόμμα είναι λανθασμένη σε πολλές μεταφράσεις). (Λουκάς 23:43). Αυτή ήταν μια υπόσχεση προς τον ληστή ότι θα μπορούσε να είναι ένας από τους υπηκόους της βασιλείας.

Ο λόγος που ο Ιησούς χρησιμοποίησε εδώ τη λέξη «Παράδεισος» είναι ότι το βασίλειό του θα αποκαταστήσει τις συνθήκες του παραδείσου σε ολόκληρη τη γη. Οι πρώτοι γονείς μας παράκουσαν τον νόμο του Θεού και εκδιώχθηκαν από τον Παράδεισο, αλλά η θέληση ή ο νόμος του Θεού θα αποκατασταθεί από το βασίλειο, και ο Παράδεισος θα αποκατασταθεί. Ολόκληρη η γη θα γίνει σαν τον Κήπο της Εδέμ και θα γεμίσει με την αποκατεστημένη και τελειοποιημένη ανθρώπινη φυλή. Αυτοί θα είναι υπήκοοι του βασιλείου. Και τι ευτυχισμένοι υπήκοοι θα είναι!

Χρησιμοποιώντας και πάλι ένα «βουνό» ως σύμβολο της βασιλείας, ο προφήτης Ησαΐας έγραψε ότι σε αυτό το βουνό ο Κύριος θα «καταπιεί τον θάνατο με νίκη· και ο Κύριος ο Θεός θα σκουπίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα». (Ησαΐας 25:6-9). Όσοι έχουν πεθάνει θα αναστηθούν από τον θάνατο και θα τους δοθεί η ευκαιρία να απολαύσουν τις ζωοποιές ευλογίες της βασιλείας. Αυτό μας το διαβεβαιώνει ο Απόστολος

Παύλος στην πρώτη του επιστολή προς την εκκλησία της Κορίνθου, στο κεφάλαιο 15, αυτό το θαυμάσιο κεφάλαιο για την ανάσταση των νεκρών. Πρώτα, περιγράφει την ανάσταση εκείνων που θα ζήσουν και θα βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό, εξηγώντας ότι αυτοί θα υψωθούν στην αθανασία. Συνεχίζοντας, λέει: «Τότε θα εκπληρωθεί το ρητό που είναι γραμμένο: Ο θάνατος καταπίνεται από τη νίκη. Ω θάνατε, πού είναι το κεντρί σου; Ω τάφε, πού είναι η νίκη σου;» 1 Κορινθίους 15:54,55

Αυτό θα συμπεριληφθεί στο έργο της βασιλείας. Ο Παύλος εξηγεί ότι ο Χριστός θα βασιλεύει έως ότου όλοι οι εχθροί τεθούν «υπό τα πόδια του», και ότι «ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος» (1 Κορινθίους 15:25-26). Σε αυτό το ένδοξο έργο της βασιλείας θα συμμετάσχουν οι οπαδοί του Ιησούς, διότι αυτή είναι η βασιλεία η οποία, σύμφωνα με το κείμενό μας, «θα δοθεί στον λαό των αγίων του Υψίστου»» (Δανιήλ 7:27). Είναι επίσης η βασιλεία που προφητεύεται στην Αποκάλυψη 11:15, όπου διαβάζουμε: «Οι βασιλείες του κόσμου αυτού έγιναν βασιλείες του Κυρίου μας και του Χριστού του· και θα βασιλεύει στους αιώνες των αιώνων».

Ενώ χιλιάδες χρόνια καταναλώνονται στην προετοιμασία για αυτό το βασίλειο, όταν τελικά φτάνει η ώρα να ιδρυθεί, εκπληρώνει όλα όσα έχει υποσχεθεί ο Θεός. Η εξουσία του βασιλείου εκδηλώνεται πρώτα στον κόσμο σε μια μεγάλη «περίοδο θλίψης, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε που υπάρχει έθνος», καταστρέφοντας τα «βασίλεια αυτού του κόσμου» (Δανιήλ 12:1· Ματθαίος 24:3, 21, 22· Αποκάλυψη 2:26,

27). Αλλά πέρα από αυτό, όπως αποκαλύπτει η Αποκάλυψη 11:18, η ίδρυσή του θα σηματοδοτήσει την ώρα της ανάστασης των νεκρών, όταν οι «άγιοι» αυτής της εποχής θα υψωθούν για να βασιλεύσουν με τον Χριστό για χίλια χρόνια στην πνευματική φάση της βασιλείας, και όταν οι αρχαίοι προφήτες θα γίνουν «άρχοντες σε όλη τη γη».

Τότε, επίσης, ολόκληρος ο κόσμος θα φωτιστεί, και όλοι, μικροί και μεγάλοι, θα μάθουν να σέβονται τον Κύριο. Όσοι συνεχίζουν να αντιτίθενται εσκεμμένα στον Θεό και στη δικαιοσύνη, που περιγράφονται σε αυτή την προφητεία ως εκείνοι που «καταστρέφουν τη γη», θα «καταστραφούν από τον λαό». Πράξεις 3:23

Τότε το έργο της βασιλείας θα έχει ολοκληρωθεί, και ο Θεός, ο Δημιουργός του ουρανού και της γης, θα είναι, όπως προφήτευσε ο Παύλος, «τα πάντα σε όλους». (1 Κορινθίους 15:24-28). Έτσι, μέσω των μέσων του βασιλείου, θα έχει επιτευχθεί η πλήρης εκπλήρωση της προσευχής κάθε χριστιανού: «Ελθέτω η βασιλεία Σου. Γενηθήτω το θέλημά Σου, ως εν ουρανῷ και επί της γης». (Ματθαίος 6:10). Καμία προσευχή που έχει ποτέ προσφερθεί δεν θα έχει λάβει πιο πλήρη και ένδοξη απάντηση!